

LE ENO JE POTREBNO

Božje odpuščanje

Neka deklica je gledala svojega strica, ko je iz predala vzel dragocen biser, ga malo podržal proti svetlobi in položil nazaj v predal.

Ko je stric šel od doma v službo, je deklica iz radovednosti odprla predal, da bi videla biser. Ko si ga je ogledovala, jo je obšel občutek krivde, da dela nekaj, česar ne bi smela. Dala ga je nazaj, zaprla predal in začela neutolažljivo jokati in čakati na stričevo vrnitev.

Ko je zvečer prišel, je deklica stekla k njemu in mu s solzami v očeh povedala, kaj je storila in kako krivo se počuti. »Stric,« ga je vprašala, »ali me boš kaznoval?«

»Da, da,« je odgovoril, »kaznoval te bom in sicer tako.« Objel jo je in poljubil.«

Jezus je naročil sveti Favstini: »Piši, pripoveduj o mojem usmiljenju. Povej ljudem, kje naj iščejo tolažbo, to je: pri sodišču usmiljenja (to je zakrament pokore ali spovedi). Tam so največji čudeži, ki se neprestano ponavljajo. Za ta čudež se ni treba odpraviti na daljno romanje, tudi ni treba prirejati kakih zunanjih obredov, ampak zadostuje z vero pristopiti k nogam mojega namestnika in mu izpovedati svojo bedo; in čudež Božjega usmiljenja se pokaže v vsej svoji polnosti. Čeprav bi bila duša kakor

razpadajoče truplo in čeprav bi po človeško ne bilo več možnosti za obuditev in bi bilo že vse izgubljeno – po Božje ni tako. Čudež Božjega usmiljenja to dušo popolnoma obudi. O ubogi, ki ne uporabijo tega čudeža Božjega usmiljenja; zaman boste klicali, ker bo prepozno.« (SVETA S. Marija Favstina Kowalska, DNEVNIK, št. 1448)

Tisti trenutek, ko se iskreno kesamo in spovemo svojih grehov, nam Bog, ki je usmiljen, zvest in pravičen, odpusti vse naše krivičnosti. V Svetem pismu beremo: »Blagor tistemu, ki so mu pregrehe odpuščene, ki so mu grehi oproščeni. Blagor človeku, ki mu Gospod ne prišteva krivde in v njegovem duhu ni prevare.« (Ps 32,1-2), ter »Odpusti nam naše dolge, kakor smo tudi mi odpustili svojim dolžnikom.« (Mt 6,12)

Postni čas nas pripravlja, da bi sprejeli čudež Božjega usmiljenja. Žalostno bi bilo, če ne bi odprli svojih src za ta največji Božji dar in bi mislili, da mogoče kdaj drugič, ko bo bolj ugoden čas, bom šel k sveti spovedi. Sedaj je čas milosti, sedaj je čas usmiljenja ...

Vir: RUSTJA, Božo. (Povejmo z zgodbo). Ognjišče, 2013, leto 49, št. 3, str. 28-29.

Amicus Dei

Leto 2021 – okrogla obletnica

Slovenija je to leto razglasila za Ipavčevo leto. Naš DMM in Miklavžev vrtec pa praznujeta svojo 30-letnico delovanja. Ker so se malo sprostili ukrepi zaradi corone, so nas 17. februarja obiskali Rdeči noski. Skupina s svojo igrivostjo razveseljuje okolico; žrtvuje svoj prosti čas in pričara nasmeh raznim potrtem srcem. Ustanovljena je bila zaradi rakavih malčkov.

Ker je bilo lepo vreme, smo posedli pred stavbo na pognjene klopce, druga skupina je bila na terasi, tretji so bili v ograjenem prostoru; nad vsemi so bili na svojem balkonu otroci iz vrtca. Nastopajoči so pričeli z glasbo.

Plesalec je s pisanim trakom po zraku delal kroge. Nato je skupina z razprtimi dežniki izvajala svoj program, ki je trajal pol ure. Najbolj veseli in razigrani so bili malčki, ki so tudi sodelovali – vse po želji voditelja.

24. februarja ob 10. uri nas je obiskal drugi obiskovalec – sam sosedov »Ivan Cankar« z Vrhnike. Ponovno smo se zbrali: eni pred stavbo na soncu, drugi na terasi. Izvajalec je razložil, kako je zavrnil skodelico kave, ki mu jo je prinesla mati z veliko ljubeznijo. Ko je

študiral na Dunaju, mu je tuja žena postregla s kavo. Tedaj se je spomnil, kaj je storil svoji materi, in se kesal. Tako je nastala črtica Skodelica kave. Razlagal je še druga svoja dela.

Stvarnik je na koncu stvarjenja držal v rokah peščico lepote in jo je pri nas raztrosil na vse štiri strani neba. Rekel je, da bodo tu živeli veseli ljudje. Če pogledamo danes, koliko imamo pri nas in v zamejstvu pevskih zborov – to kar drži. Pa začnimo kar pri nas: Cantabile ... Cankar je ljubil resnico, blizu so mu bile besede: mati, domovina, Bog. Na koncu svojega nastopa je naš Cankar predstavil svoj prihod na Rožnik in doživel skoraj kraljevski sprejem. Nastopajoči bo še prišel, takrat z ozvočenjem.

Želimo si še nastopov raznih umetnikov in naj se corona poslovi, da bomo lahko praznovali. Le pomislimo, kakšen je bil čas pred 30 leti! Gradili so prvi KATOLIŠKI DOM pri nas – začetek je vedno težak. Koliko je bilo prostovoljnih ur, zbranih darov, prelitega znoja ob delu. Z blagoslovom se je vse dobro končalo. Podatki o gradnji so napisani na spomeniku pred domom.

Stanovalka DMM

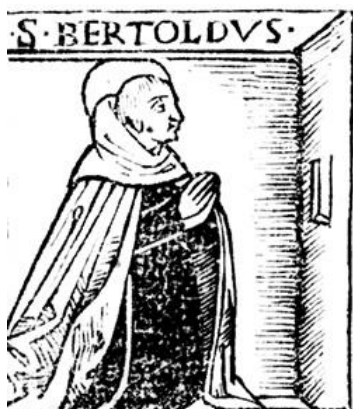
SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Bertold (umrl l. 1195)

God: 29. Marec

Pred več kot osemsto leti je 29. marca 1195 na gori Karmel v Palestini umrl sveti Bertold, ki velja za začetnika karmeličanskega reda. Ta strogi red, ki časti Boga z molitvijo in s pokoro, na slovenskih tleh nima

nobenega moškega samostana, obstajata pa samostana karmeličank v Sori pri Medvodah in v Mirni Peči pri Novem mestu. Red nosi ime po gori Karmel, kjer mu je tekla zibelka in sicer v času križarskih vojn. Tudi med križarji, ki so šli iz krščanske Evrope osvobajati svete kraje v Palestini izpod muslimanske sužnosti, so se razpasle razne strasti in slabe navade. Nekateri so odšli v samoto na goro Karmel, da so s svojim Bogu posvečenim življenjem, polnim žrtev, križarje opozarjali, da jih bo Božji blagoslov spremljal le tedaj, če ne bodo podlegli neurejenim strastem.

Na gori Karmel je zbiral svoje učence že prerok Elija v 9. stoletju pred Kristusom. V prvih časih krščanstva so se puščavniki radi umikali na to sveto goro in tu posebno častili Marijo. Ko so v 7. stoletju Palestino osvojili muslimanski Arabci, so dovolili posameznim puščavnikom, da so na Karmelu mirno služili Bogu. Ko so ob koncu 11. stoletja prišli v Sveto deželo križarji in z njimi nekateri romarji, so se namenili, da po zgledu nekdanjih eremitov ustanove na gori Karmel

nov samostan. Tam gori so našli nekaj menihov, ki so živeli po ostrih vzhodnih pravilih svetega Bazilija. Nekatera določila tega reda so sprejeli za svoja in tako je tu nastala nova redovna družina z mnogo ostrejšimi pravili, kakor so bila v navadi v Evropi. Od popoldneva do končane jutranje molitve so vsi molčali, meso so smeli uživati le bolni bratje, drugi pa so se ostro postili od 14. septembra (praznika povišanja svetega križa) do velike noči. Kljub strogim predpisom je število redovnikov naraščalo in v Palestini je bilo kmalu 14 redovnih družin. Redovna pravila karmeličanskega reda je potrdil papež Honorij III. leta 1226. Dvanajst let kasneje so karmeličani dobili ukaz, naj zaradi muslimanske nevarnosti zapuste Sveto deželo. Najprej so se naselili na Cipru, nato pa je moral oditi vsak redovnik v svoj rodni kraj. Tako se je red razširil po vsej Evropi. Edini moški karmeličanski samostan pri nas je bil v Gorici, kjer se je naselila tudi družina karmeličank, ustanovljenih leta 1452. Oba Karmela sta ostala v Gorici do leta 1782, ko ju je cesar

Jožef II. razpustil. Nekdaj je veliko slovenskih vernikov pripadalo karmelski bratovščini ali karmelskemu tretjemu redu in nosili so škapulir. Raziskovalci si niso popolnoma edini glede vloge, ki jo je pri ustanovitvi karmeličanskega reda imel sv. Bertold. Doma je bil iz mesta Solignac v zahodni Franciji. Nekaj časa je živel kot puščavnik v Kalabriji (na jugu Italije). Leta 1147 se je pridružil križarjem in je bil vsem zgled prave bogoljubnosti. V bojih za Antiohijo se je zaobljubil, da se bo posvetil Bogu kot redovnik, če bodo kristjani zmagali. To se je res zgodilo in Bertold se je z desetimi somišljeniki naselil na gori Karmel. Postavili so si borne kolibe in začeli redovno življenje po zgledu starih puščavnikov. Urejeno redovniško življenje, katerega duša je bil prvi predstojnik Bertold, se je začelo med letoma 1155 in 1185. Poročila soglašajo o tem, da je Bertold dosegel popolnost in svetost in da je umrl v častitljivi starosti 105 let. Pripisovali so mu dar prerokovanja.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

Molitve nekoč

V literarni kotichek smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

Danes je petek, peti dan,
naš Jezus mučen, ranjen,
njegove svetle rane,
majhne in velike,
s krvjo oblite,
slednje kapale.
Angelci pobirali,
v kelih so jih devali,
nesli pred nebo,
pred devico Marijo.

Devica Marija tako govori:
»Če bi se en grešnik našel,
ki bi to molitev zmolil
vsaki petek po petkrat,
reši tri duše peklenskih vrat:
prvo očetovo,
drugo mater'no,
tretjo samemu sebi.

To molitev me je naučila stara mama pred 70-imi leti.

Jože Gregorič

V stari zavezi se število 40 pogosto ponavlja:

- 40 dni in noči je trajal vesoljni potop.
- 40 dni je bil prerok Elija na poti do gore Horeb, kjer ga je pričakoval Bog.
- 40 let so Izraelci potovali skozi puščavo, predno so dospeli v obljubljeno deželo.
- In končno, Jezus je 40 dni in noči preživel v puščavi, preden je začel javno delovati.

Vsa ta 40. obdobja imajo nekaj skupnega: So obdobja razčiščevanja in priprave. So predhodnica, preden se Bog »pokaže«, preden oznani svojo voljo ljudem.

Pri vseh navedenih dogodkih ne gre za proces preobrazbe, prehoda, priprave, pokore, notranjega očiščenja. Pričakuje se nekaj velikega in novega, zato je treba iti vase, se očistiti in duhovno okrepiti.

Zakaj torej rečemo, da postni čas traja 40 dni, ko se pa koledarsko razteza na 47 dni? Številu 47 odvzamemo šest postnih nedelj in tudi nedeljo nedelj, veliko noč, in dobimo število 40. Številčna igrice, ki jo je Cerkev z duhovnim premislekom uskladila z bibličnim pomenom števila 40: čas preobrazbe, prehoda, priprave, pokore in notranjega očiščenja.

Pastirček

Miha pasel krave tri,
Sivko zgubil, Dime ni,
šel je proti Bistrici,
najdel kašo v piskr'ci.
Začel je tisto kašo jest',
krave pa kar k njemu lest'.

Povedala Ana Zakotnik

SPOMINSKE DROBTINICE

Moja mami, naša mama ...

Ljudje zelo radi rečemo, kako čas hiti. Pa je res tako? Včasih res ... A v zadnjih 12 mesecih verjetno ni bilo vedno vsem tako. Predvsem tistim,

ki smo – so – bili pogosto ujeti vsak v svojo samoto v teh posebnih »koronskih časih«.

Mami, verjamem, da se je tudi tebi kdaj zdelo, kako hitro čas mineva. Bili pa so dnevi, tedni ure ..., ko se ti je zdelo, da se je čas ustavil. Vendar se ni.

5. marca je bilo, ko so nastopili ukrepi in se ljudje nismo več smeli obiskovati kot prej. Spomnim se, bil je četrtek popoldne – prijeten, sončen dan. Prišla sem k tebi na obisk in odšli sva na sprehod po »Konjiku« na Mandrge in nazaj po Stari cesti. Uživali sva, kot da bi vedeli, da to lep čas ne bo več možno. Bilo je tako lepo in prijetno. Držali sva se pod roko in počeli to, kar midve zelo radi počneva. Hodiva in opazujeva naravo.

Pa je tu že marec, seveda leto dni kasneje. V tem času, ki je bil kratek ali pa dolg – kakor ga kdo čuti ali doživlja, se je marsikaj odvijalo drugače, kot bi se morda ...

Predvsem pa veste vi, spoštovani stanovalci Doma in vsi zaposleni, kako so se spremenila pravila druženja, obiskov ... Veliko potrpljenja, dogovarjanja, organizacije ... je bilo potrebno s strani zaposlenih, da je vse potekalo varno in v zadovoljstvo stanovalcev in nas, svojcev.

V tem času smo si krajšali čas s tedenskimi obiski, video klici, telefonskimi pogovori, sporočali smo si, kaj se dogaja z nami, kaj delamo.

V januarju pa sta te razveselili novici, da si dobila dva pravnuka. Tako si dvakrat v tednu dni postala prastara mama.

Otroci so ti bili vedno v veselje in ponovno so te razveselili. Sedaj pa verjetno upaš in čakaš, kdaj jih boš videla. Ker si izjemno potrpežljiva, prijazna, hvaležna oseba in vse to si prenašala tudi na nas – svoje otroke in mi naprej ???, verjamem, da se bo to kmalu zgodilo!

Ker pa je tu marec, v katerem se spomnimo mamic, ki pa so v resnici ves

čas mamice in ne samo na ta dan in tudi ti, draga moja mami, si med njimi, naj vam polepša tole branje minute, uro, dan ... , da ta čas prijetno in hitro mine.

Milojka

MAMA

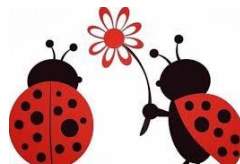
Mama je angel sam,
zato angela ne potrebuje.
Njej je naloga dana,
da druge varuje.

Kot angel je za otroka,
ko ga nosi v trebuhu,
potlej vodi ga njena roka
k delu in h kruhu.

Mama za svoje stvarce
srajčko ljubezni veže
in rade volje udarce,
namenjene njim, prestreže.

Z mamo je otrok
združen z večno popkovino,
mama je angel,
zaslužen za srečno rimo.

A sreča kot sonce zahaja
in z njo odidejo mnogi,
le mama vztraja
do kraja v svoji angelski vlogi.

Kaj kdo sanja

Velikokrat sanjam vojno. Vse bobni in grmi in krogle švigajo, jaz pa bežim in se skrivam. Počutim se zbegano. Včasih imam pištolo v roki, ampak ne morem streljati. Vedno ubežim in se rešim.

Z. O.

Jaz pa se nikoli ne spomnim svojih sanj. Moj mož je vedno natančno vedel, kaj je sanjal. Rekla sem mu: »Jaz ne sanjam«. Pa mi je odgovoril: »Vsi sanjamo, samo ti se ne spomniš svojih sanj«. Mogoče!

A. K.

V sanjah se vedno vračam domov na Medvedje Brdo. Tam opravljam razna domača opravila. Napravljam drva v gmajni. Ribam lesena tla v hiši na kolenih. Skrbi me, ali bom vse zmogla pravočasno narediti.

J. N.

Sanjala sem, da je prišel kuža v sobo. Bil je zelo lep in sem se ga razveselila. Počutila sem se prijetno. Nikoli nisem imela psa, tako da sem teh sanj vesela.

B. P.

Hodim k sv. maši v snežnem vremenu. Komaj se premikam skozi zamete. Potem grem na pokopališče prižgat svečko. Vse je zasneženo z zameti. Groba ne najdem. Tam, kjer bi moral biti, ga ni. Iščem po pokopališču. Po daljšem času iskanja se vrnem na isto mesto in tokrat je tu. Utrujena sem.

P. M.

Sanjala sem, da je prišla Melanija Tramp v Logatec. Na koncu Rovtarske ceste so bile mize, dolge približno tri metre. Obložene so bile z gratinirano zelenjavo. Melanija je sedela nasproti mene. Imela je svetlo modro obleko iz zelo tenkega materiala. Slap kodrastih svetlih las ji je padal na ramena. Ni jedla, tudi govorila ni. Jaz sem jedla cvetačo, ki je bila najbolj okusna od vse, ki sem jo kadarkoli do sedaj pokusila. Ko je Melanija odhajala, mi je podarila šopek zrelega ovsa. Oves je bil zelo bogat, njegovo klasje je bilo zlate barve in dolgo najmanj petnajst centimetrov. Bila sem zelo vesela. Objeli sva se v slovo.

T. Z.

Moje sanje se veliko krat dogajajo v naravi. Hodim tako in me nenadno napade medved. Želim pobegniti, ampak me noge ne ubogajo.

R. M.

Nocoj sem sanjal, da sem v gozdu. Napravljam drva. Vse delam ročno. Kar naporno je. Utrudim se in se zbudim. Hhhe

G. F.

Ko sem bila še otrok sem sanjala, da je zelo globok sneg. Da je močno pritisnil in obtežil streho na hiši, v kateri živim. Premišljujem, kako se bom rešila, če streha popusti. Sedaj pa bolj podoživljam v sanjah kaj se čez dan dogaja ali, če gledam kašen film in sanjam te filmske prizore. Vse skupaj bolj poredko.

A. B.

Sedaj sanjam bolj poredko, če pa sanjam, sem vedno v kuhinji. Kuham in sestavljam, kaj bom skuhala. Iščem sestavine in me skrbi, ali jih bom imela dovolj na razpolago za dobro kosilo.

M. D.

Sanjala sem, da kadim. (Drugače sem nekadilka.) Cigarete sem plačala po zelo visoki ceni. Štirikrat več kot so v resnici. Mož je uprl pogled

vame in vprašal: »Kaj se s teboj dogaja, zakaj kadiš?« Razložila sem mu: »To niso navadni cigareti, imajo zdravilne učinke.« Glasno se je zasmel.

X. X.

Zapisala Zagorka

Meseci

JANUAR za peč se gorko stiska;
FEBRUAR že iz kožuha gleda;
MAREC s prvim cvetjem nas odeva;
APRIL z deževjem nam preseda;
MAJU pisana je vsaka loka;
JUNIJ s češnjami nam vsem postreže;
JULIJA rž zori, pšenica;
po plodovih zrelih že AVGUST postreže;
sladko vince nam OKTOBER toči;
listje že v NOVEMBRU se osiplje;
staro leto se v DECEMBRU loči.

Povedala Jožefa Nagode

Kaj je brzina?

Da se na vrhu nebotičnika podelaš in prideš pravočasno dol, da ga ujameš.

RADI VAS IMAMO

POSTNI KVIZ

1. Čas priprave na veliko noč je:

- P) adventni čas
- V) postni čas
- Z) velikonočni čas
- Ž) vsi sveti
- U) pust

2. Kje je Jezus obhajal zadnjo večerjo?

- S) v Jeruzalemu
- Š) v Nazaretu
- T) v Kafarnaumu

5. Po zadnji večerji je Jezus molil na:

- I) Kalvariji
- J) Oljski gori
- K) Golgoti

7. Jezusa je v sodni palači zasliševal?

- M) Herod
- N) Poncij Pilat
- O) Avgust

9. Postni čas se začne s:

- J) pustnim torkom
- I) prvo postno nedeljo
- L) pepelnično sredo

3. Post traja?

- O) 7 dni
- P) 50 dni
- T) 40 dni
- R) 365 dni

4. Kakšen plašč ima v postnem času duhovnik?

- B) zelene barve
- A) vijolične barve
- C) bele barve
- D) zlate barva

6. Postaj križevega pota je?

- Č) 10
- D) 12
- E) 14

8. Na velikonočno soboto duhovnik blagoslovi:

- J) ogenj
- K) konje
- L) sveče

10. Kolikokrat Jezus pade pod križem na križevem potu:

- J) 2-krat
- K) 3-krat
- L) 1-krat

11. Katerega vzklika v postu ne slišimo?

- N) Krščeni matiček
- O) Aleluja
- P) Amen
- R) Mir s teboj

12) V postu se posebej trudimo za:

- T) Hojo, hrano, molitev
- U) Post, tek, branje
- V) Molitev, odpoved, dobra dela
- Z) Dobra dela, spanje, kuhanje

Geslo je:

$\frac{1}{12} \frac{2}{6} \frac{3}{2} \frac{4}{6} \frac{5}{9} \frac{6}{8} \frac{7}{8} \frac{8}{6} \frac{2}{10} \frac{11}{11}$

UGANKE

Vsak dan nosimo jo v usta, a nihče je ne pohrusta. _____

Pisan most čez obzorje sega, a povzpeti se ne da na njega.

Obleka na obleki, a kje ima telo? Kdor skuša jo odkriti, oči ga zapeko.

Sladka je v reki, slana v morju, priteče iz pipe, odveč je v škornju.

SMEJALNICA

V gostilni gost prosi natakarja: »Ali bi mi lahko, prosim, prinesli kak zobotrebec?« Natakar: »Žal boste morali malo počakati, ker so trenutno vsi zasedeni.«

Ali veš, kam segajo začetki plavanja na Gorenjskem?«
»Ne.« »V čas, ko so začeli zaračunavati mostnino!«

»Dedek, kam greš z mojim kolesom?« »Na pokopališče!« »Ja in kdo mi bo kolo pripeljal nazaj?«

D. K.

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.